

Hafız

Mehmed Gül (1890–1944)

ÇANAKKALE GAZİLERİNDEN. Sav köyünün Lâhikalarda adı geçen üç Hafız Mehmed'inden biri. Evini medrese yapmış, mahalle ve civar köylerden gelen çocuklara Kur'ân okumayı ve Risale yazmayı öğretiyordu. Yatılı olarak gelen bu çocukları komşulara dağıtır, onlar da kendi çocukları gibi bu talebelere bakarlar; sabah namazından itibaren de talebeler Hafız Mehmed Gül'ün evine doluşurlardı. Defalarca jandarma baskınına uğramasına rağmen bu hizmetinden hiçbir zaman geri kalmadı.

Hafız Ali'nin Denizli hapsinde vefatı onu çok üzmüştü. Bundan on beş gün sonra, kesilen bir kavak ağacının altında kalarak o da Hafız Ali'nin yanına göçtü.

Oğlu Tevfik Gül bir gün Üstadı ziyaret ettiğinde, Üstad ona "Babanın makamını biliyor musun?" diye sordu. Sonra devam etti:

"Baban Hafız Mehmed'i, Savalı Ahmed'i ismen ecdadıyla beraber duamın içine alıyorum. Siz de onlar gibi olmalısınız. Onlar az zamanda çok vazife yaptılar, o mertebelere eriştiler. Baban aktaabların içindedir. Hafız Ali, Hafız Mehmed Zühdü ile beraber aktaablarla bir çizgide geçiyorlar."

Aktaabların içinde

Benim tarafımdan o Hafız Mehmed'in akrabasını ve mübarek köyünü taziye ediniz. Ben de onu Hafız Ali ve Mehmed Zühdü'ye arkadaş edip, üstadlarımla aktaab kısmının isimleri içinde o üçünün isimlerini dahil edip, Hafız Âkif'i dahi Âsım ve Lütfü'ye arkadaş ettim.

Şualar

